ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ௪. பிரபவஹூ மார்கழிமீ பகுதி ௧௨.
Vol 4. *December & January 1927 & 1928.* No. 12.

மார்கழிநோன்பு
ஆகிய
"தைந்நீராடல்"

புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்து வாழும் நன்மக்களெல்லாம் அநாதிகாலமாகத் தத்தம் வருணாசிரமநிலைகட்கேற்பக் கருமாநுஷ்டானங்களைக் கைக்கொண்டுவாழும் இயல்பினர் என்பது யாவரும் தெரிந்தது. உரியகருமங்களை ஊக்கத்துடன் நடத்திவருந்தேசமாதல்பற்றியே, இப் பாரதவருஷம் கருமபூமி என்னும் பெயர்பெறலாயிற்று. இக்கருமங்கள் யாவும் வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு நிகழ்த்தப்படுவனவாகும். இவை, அவ்வவ் வாசிரமநிலைகட்கேற்ப எண்ணிறந்தனவாக உள்ளன. கிருகஸ்தாசிரமி கொண்டொழுகும் கர்மவிரதங்கள், உரியதெய்வத்தைப் பற்றியனவாய்ப் பெரும்பாலும் இம்மைப் பயன்கருதி நிகழ்த்தப்படுவன. இவற்றுள், யாகாதிகருமங்களொழிய, முன்னோர் அநுஷ்டானத்தையே பின்பற்றி அநாதிகாலமாக நடைபெற்றுவரும் நோன்புகளும் சில வுண்டு. பங்குனிமீ பௌர்ணிமைக்குப்பின் நடைபெறுவதும் ஹோலீ, ஹோளகம் என்று வழங்கப்பெறுவதுமான காமனோன்பை வேதவிதியின்றிச் சிஷ்டாசாரமேபற்றியதென்று கூறுவர் முன்னோர்.

இவ்வாறு, இல்லறத்தார் நிகழ்த்திவந்த விரதங்களிலே "மார்கழிநோன்பு" என்பதொன்று பண்டைக்காலத்திற் பிரஸித்தமாக வழங்கியதென்பது, ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிச்செய்த திருப்பாவையாலும் திருவாதவூரர் பாடிய திருவெம்பாவையாலும் தெரியவருகின்றது. திருப்பாவை வியாக்யானத்தில் தொடக்கத்தில் ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை என்ற பெரியார் இவ்விரதத்தைப்பற்றிக் குறிக்குமிடத்து "இந்நோன்புக்கு மூலம் என்னெனில், மீமாம்ஸையிலே ஹோளாதிகரணநியாயத்தாலே * சிஷ்டாசாரஸித்தம். 'மேலையார்செய்வனகள்' என்று ஸ்ரீ ஆண்டாள் தானும் அருளிச்செய்தாள்" என்று எழுதலால், மார்கழிநோன்புக்கு வேதவிதியில்லையென்பதும், ஆன்றோர் அனுஷ்டானமே மூலமென்பதும் பண்டையோர்கொள்கையென்பது நன்குவிளங்கும்.

இவ்வாறு சிஷ்டாசாரமேபற்றி இந்நோன்பு வழங்கியதாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும், அவ்வாசாரத்துக்கும் மூலவரலாறொன்று இருந்ததாகல்வேண்டுமென்று நிச்சயம். அவ்வரலாறு யாது? என்று அறியமுயல்வதே இவ்வியாசத்தின் நோக்கமாகும். என் விஷயத்தைத் தொடங்குவதற்குமுன் அறிஞர்க்கெல்லாம் அறிவித்துக்கொள்வதொன்று உண்டு. சைவரும் வைஷ்ணவர்களும் திருவெம்பாவை திருப்பாவை என்ற அடியார்பிரபந்தங்களைப் பாராயணஞ்செய்பவராய் மார்கழிமாதத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடிவருகின்றனர். அங்ஙனம் கொண்டாடிவருதற்கு அவரவர் தத்தம் மதரீதிக்கேற்ப வேறுவேறு ஐதிஹ்யங்கள் கூறக்கூடும். அக்கூற்றுக்களுட்புகுந்து இன்னார்கொள்கையே ஏற்புடையது என்று நிர்ணயிப்பதற்கு இங்கே நான் புகவில்லை. மற்று என்னெனில், இந்நோன்புபற்றிப் பண்டைத்தமிழ்நூல்வழியாலும் பிறவழிகளாலும் தெரியும் வரலாறுகளை ஒருங்குதிரட்டி எடுத்துக்காட்டுவதேயாகும். மார்கழிக்கொண்டாட்டம் வைணவர்க்குள்ளும் சைவர்க்குள்ளும் சிறப்பாக நடைபெறுவதொன்றாதலால், அதன் ஆதிவரலாறு யாது? என்

---

* வழங்கிவரும் வேதத்தால் விதிக்கப்படாதிருப்பினும் வஸந்தோத்ஸவாதிகளை மேலோர் வழக்காதல்பற்றி வேதவிஹிதமென்று குறித்துணரும் நெறி.

றறிவதில், யாவர்க்கும் விருப்பமிருப்பது இயல்பே. அதனால், அறிஞர்கள் யான் கூறுவனவற்றை ஆராய்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

மார்கழிநோன்பின் ஆதிவரலாற்றை யறிவதற்கு வேறுசில ஆதாரங்களும் உண்டாயினும், முற்கூறிய ஆண்டாள் திருப்பாவையும் வாதவூரருடைய திருவெம்பாவையுமே சிறந்தகருவிகளாகச் சொல்லலாம். இவற்றுள், திருப்பாவை முப்பது பாசுரங்கள் கொண்டது. இத்திருப்பாவைக்குப் பூர்வீகர் பலர் வியாக்யானங்கள் செய்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிய வியாக்யானமே பழமையும் பெருமையு முடையதாகும். கோகுலத்துள்ள ஆயர்கள் மழைபெய்யாக்குறையை நீக்கவேண்டிக் கண்ணனைத் தலைமையாக நியமித்துத் தங்கள் பெண்களை மார்கழிநோன்பு நோற்கச்சொல்ல, அவர்கள் அதற்கியைந்து பெருமானையும் தோழிமார்களையும் அதிகாலையில் துயிலுணர்த்தி அழைத்துக்கொண்டு, யமுனாநதியில் மார்கழிநீராடி நோற்றுக் கண்ணபிரானை நாயகனாகப் பெறும் தங்கள் மனோரதத்தை அடையப்பெற்றார்கள்—என்பதே ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையின்வரலாறென்று அவ் வியாக்யாதா அவதாரிகையில் எழுதியுள்ளார். ஆனால் மேலேகுறித்த சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள நூற்பிரமாணம் அவ்வுரையாளராற் காட்டப்படவில்லை. ஆயினும் ஸ்ரீமத்பாகவதம், தசமஸ்கந்தம் 22-ஆம் அத்யாயத்தில், கண்ணன் கோபியர் துகில்கவர்ந்த சரிதங்கூறுந் தொடக்கத்தில் மார்கழிநோன்புபற்றிய முக்கியமான செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. அதன் மொழிபெயர்ப்பு அடியில் வருமாறு.

“அரசனே! கோகுலத்துள்ள பெண்கள் எமந்த ருதுவின் முதல்மாதத்தில் (=மார்கழியில்)காத்யாயனிபூஜையாகிய விரதத்தைத் தொடங்கி ஹவிஸ்ஸைப் புஜித்துக்கொண்டு அதனை நடத்திவந்தார்கள். அருணோதயத்தில் அவர்கள் எழுந்திருந்து யமுனாநதியில் ஸ்நானம்பண்ணி மணலால் காத்யாயனி தேவியின் உருவத்தைச் சமைத்து, சந்தனம் மலர் தூபம் தளிர் பழம் இவற்றாலும், சிறந்த நைவேத்யங்களாலும் அத்தேவியைப் பூஜித்தனர். “காத்யாயனீ! எ மஹாமாயே! எ மகாயோகினி! எ ஈசுவரீ! உன்னை வணங்குகிறோம்; எங்களுக்கு நந்தகோபர் மைந்தனாகிய கண்ணனை நாயகனாக அருள்வீராக”- என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தவர்களாய் அவர்கள் கண்ணனைத் தியானித்துக்கொண்டு ஒருமாசகாலம் பூஜைசெய்து விரதத்தைவிடாமல் நடத்திக்

கொண்டுவந்தனர். அக்கோபகன்னியர் ஒருநாள், யமுனாநதியில் ஸ்நானஞ் செய்வதற்காக அருணோதயத்தில் எழுந்திருந்து அவரவருடைய தோழிமார்களின்பெயரைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு ஒருவர்க்கொருவர் கையைக் கோத்துக் கொண்டும் கிருஷ்ணசரிதங்களைப் பாடிக்கொண்டும் நடந்துசென்றனர். அப்பெண்கள் யமுனாநதியின் ஒரு பக்கஞ்சேர்ந்து, அவ்விடத்தே, வழக்கப்படி தங்கள் ஆடைகளை அவிழ்த்துவைத்துவிட்டுக் கண்ணன் சரித்திரங்களைக் கானஞ்செய்துகொண்டு நீரில் விளையாடுவாராயினர். பரமயோகிகளுக்கும் யோகியும் ஸர்வஜ்ஞனுமாகிய கண்ணபிரான் கோபகன்னியர் அங்ஙனம் நீர்விளையாட்டுநிகழ்த்துவதறிந்து, அப்பெண்களின் விரதபலத்தை அளிப்பதற்காகத் தம் நண்பர்கள்சூழ, அவ்விடஞ் சென்றார்."

என்றும்,

சென்றபெருமான் கரையிலிருந்த அம்மகளிர் துகில்களையெல்லாங் கவர்ந்துகொண்டு பக்கத்திருந்த கடம்பமரத்திலேறியிருக்க, நீராடிமுடிந்த பெண்கள் "ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து, கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்திக்" கண்ணனிடம்வந்து தங்கள் துகில்களைத் தருமாறு பிரார்த்தித்தபோது, பெருமான் அவர்களனைவரையும் பலவகையாகவுஞ் சோதித்து முடிவில் அவரவர் துகில்களை அளித்துச் "சதிகளாகியநீங்கள் எந்தநோக்கத்தைக்கொண்டு காத்யாயனி விரதத்தை நடத்தினீர்களோ அந்த மனோரதம் இன்றிரவில் என்னுடன் கூடிவிளையாடுவதால் நிறைவேறும்; எல்லாரும் கோகுலம் செல்லுங்கள்" என்று நியமித்தருளினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வுபாக்கியானத்தையும் ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை எழுதிய முன் சரித்திரத்தையும் கூட்டி நோக்குமிடத்து, நாடு வளங்குன்றியபோது மழைபெய்யவும், உத்தமநாயகர்களையடைந்து இம்மைநலமெய்தவும் வேண்டிக் கன்னியர் காத்யாயனீதேவியைக் குறித்து மார்கழிமுழுதும் நோற்பதும், அதன்பொருட்டு அவர்கள் வைகறையில் எழுந்திருந்து ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பிச்சென்று நதிதீரமடைந்து நீராடித் தேவியின்பிரதிமையொன்றைச் சமைத்துத் தத்தம் இஷ்டாபீஷ்டங்கள் நிறைவேறப் பூஜிப்பதும் பண்டைமரபென்பது பெறப்படுகின்றது. மழைபெய்யாக்குறையை நீக்கவேண்டிக் கோபகன்னியரால் இந்நோன்பு நோற்கப்பட்டதாக ஸ்ரீ பெரிய

வாச்சான்பிள்ளை எழுதிய திருப்பாவைவரலாற்றுக்கு மூலம் எதுவாயினும் மேற்குறித்த பாகவதவிஷயம், மார்கழிநீராட்டநோன்பை நன்குவிளக்குவதோடு, திருப்பாவைப் பாசுரங்களுக்கு ஏற்றசெய்திகள் பலவற்றை உடைத்தாயிருத்தலும் அறியத்தக்கதாம். ஆனால் இந்நோன்பு காத்யாயனி சம்பந்தமுடையதென்பதற்குத் திருப்பாவை மூலத்தில் ஆதாரமில்லையே என்று சிலர் சங்கித்தல் கூடும். இதற்கு, திருப்பாவைப் பாசுரங்களின் ஈறுகடோறும் வரும் 'எம்பாவாய்' என்ற தொடர், பாகவதத்திற்கண்டவாறு, ஈரநுண்மணலாற் சமைக்கப்பட்ட தேவியின் பிரதிமையைப்பற்றியதாகக் கொள்ளுதல் பொருந்துமாயின், தேவீசம்பந்தம் மூலத்தும் கூறப்பட்டதாகவே கருதலாம். பாவையென்பது, 'கொல்லிப்பாவை' என்புழிப் போல, ஈண்டுப் பெண்தெய்வத்தின் பிரதிமையைக் குறிப்பதாகும். 'நம்பாவைக்குச் செய்யுங்கிரிசைகள்' 'நம்பாவைக்கு சாற்றிநீராடினால்' 'பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார்' எனவரும் திருப்பாவைத் தொடர்களிலும் பிரதிமையொன்றுவைத்து வணங்குங் குறிப்புத்தோன்றுதல் காணலாம். ஆனால், பாவையென வருமிடங்கட்கெல்லாம் வியாக்யானத்துள் 'நோன்பு' என்ற பொருளே தரப்பட்டுள்ளது. நோன்புப்பொருளிற் பாவையென்ற பெயர் வேறிடத்து வழங்குதல் அருமையாம். அதனால் அப்பொருளும் வணங்கப்பெற்ற பிரதிமையடியாக வந்ததாகவே கொள்ளற்பாலது. இனித் திருமால் பத்தியிற் சிறந்த ஆண்டாள் தேவீவிரதத்தை மூலமாகக்கொண்டு பாடினார் எனல் தகுமோ என்று, சிலர் ஆக்ஷேபித்தல்கூடும். கண்ணனைத் தம் நாயகனாக அடைவதற்குக் கோபியர் காத்யாயனீதேவியை ஆராதித்துப்போந்தசெய்தி சரித்திரப்பிரவித்தமாயிருக்கும்போது, அக்கோபியர்விஷயத்தையே ஆண்டாளும் கொண்டு கூறினரெனின் அதனில் இழுக்குமுளதாமோ? திருமாலைத் தன் நாயகனாக அடைய வேண்டி 'உன்னையு மும்பியையுந் தொழுதேன்' எனக்காமனையும் அவன் தம்பியாகிய சாமனையுங்கூடத்தொழப்புக்க* ஆண்டாள் தேவியைப்பிரார்த்தித்து அப்பெருமானைப் பெறமுயன்ற கோபியர் செய்திகூறியதிற் குற்றமென்னை? தேவீவிரதமானது கண்ணனை

* 'தையொருதிங்களும்' என்னும் திருப்பதிகம் பார்க்க.

யடையவேண்டிக் கோபியர் தங்குலாசாரப்படி நிகழ்த்தியதாதலி லும், உத்தேசியத்தின் பெருஞ்சிறப்பை நோக்குமிடத்து அஃது எவ் வழியாலும் அடையத்தக்கதொன்றாதலாலும் அதனில் சம்பிரதாய விரோதம் நிகழச் சிறிதும் இடமில்லையென்க.

இனி, வாதவூரரது திருவெம்பாவையை நோக்குவோம். இஃது இருபதுபாடல்களுடையதாய்த் திருவாசகத்துள் அடங்கியுள் ளது. வாதவூரர் திருவண்ணாமலைசென்று சிவபிரானை வணங்கிக் கொண்டு சிலகாலம் அத்திருப்பதியில் தங்கியிருக்கும் நாளில் மார்கழிமாதம் வருதலும், திருவாதிரையுற்சவத்துக்கு முற்படப் பத்துத்தினங்களுள்ளகாலத்தே மகளிரெல்லாம் வைகறையி லெழுந்து வீடுகடோறும்போய், ஒருத்தியை ஒருத்தியையும் பலரு மாகத் துயிலுணர்த்தி அழைத்துக்கொண்டு பொய்கையிற் கூட்ட மாகத் திருவாதிரைவரை நீராடக்கண்டு, அம்மகளிர்கூறியதாக அவ்வடிகள் பாடியதென்பர். இதனைத் திருவாதவூரர்புராணம் திரு வம்பலச்சருக்கத்தில்,

“வென்றிடுங் கன்னிமேதிச் சென்னிவிக் கிரமன்றன்னைக்
கொன்றதன் பாவந்தீரக் குறித்திட வருள்வாய்போற்றி
அன்றுவந் தென்னையாளு மணியண்ணாமலையாய்போற்றி
என்றுதம் பரிவாலேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையுநாளில்”

“மாதர்கொண் மாதரெல்லா மார்கழித் திங்கடன்னில்
ஆதிரை நாண்முன்னீரைந் தாகிய தினங்கடம்மின்
மேதகு மனைகடோறு மழைத்திருள் விடிவதான
போதிவர் தம்மிற்கூடிப் புனற்றட மாடல்செய்வார்”

“அன்னவ ரியல்புகண்டா ராங்கவர் புகன்றதாக
மன்னிய திருவெம்பாவை வாசகம் பேசிப்பின்னர்
கன்னியர் பாடியாடுங் கவின்கொளம் மனைகண்டன்னார்
பன்னிய பாடலாக வம்மனைப் பாடல்செய்தார்”

எனவரும் பாடல்களால் அறியலாம். இனி அத்திருவெம்பாவைப் பாடல்களை நோக்குவோம். அதன் ஒவ்வொருசெய்யுளும் “எம் பாவாய்” என்றே முடிந்துநிற்றலோடு, “போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்” என மார்கழிநீராட்டத்தைப்பற்றிக் கூறி யும், அம்மாதத்தே பெண்கள் ஒருவரையொருவர் வைகறையிற்

றியிலெழுப்பி நீராடி-கண்ணபிரானைக் கணவனாக அடைய ஆய்ச்சியர்வேண்டியதுபோலச்-சிவனடியாரைத் தம் நாயகராக *அடையப் பிரார்த்திப்பதையுணர்த்தியுஞ் செல்வதாம். அன்றியும், ஆண்டாள்,

"ஆழி மழைக்கண்ணா வொன்றுநீ கைகரவேல்
ஆழியுட் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி
யூழி முதல்வ னுருவம்போன் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோன் மின்னி வலம்புரிபோ னின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ வுலகினிற் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்"

என நாடுசெழிக்க மழைபெய்யும்படி வருணனைவேண்டியதுபோலவே—

"முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவில்லா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவள்நமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்"

என்று வாதவூரரும் மழைக்கடவுளை வேண்டினர். இவற்றால் திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் வேறுவேறு தெய்வச்சார்புடையவாயினும் ஒரே பொதுக்குறிப்புடையன என்பது வெளிப்படும். ஆனால், வாதவூரர் திருவெம்பாவையானது தேவி சம்பந்தமுடையதென்பதற்குப் பிரமாணமுண்டோவெனில், கூறுவேன் திருவாசகத்தின் ஒவ்வொருபகுதிக்கும் அதனதன்விஷயம் புலப்படுமாறு, தலைக்குறிப்பு அமைந்திருப்பது பலருமறிவர். அக்குறிப்புக்களின் வாக்காலும் போக்காலும் அவை வாதவூரராலோ அன்றி அவர்க்குப்பின்வந்த பெரியோர்களாலோ பண்டைக்காலத்தே

---

* 'முன்னைப்பழம்பொருட்கும்' 'உங்கையிற்பிள்ளை' என்றதிருவெம்பாவைப் பாடல்களை நோக்குக.

அமைக்கப்பட்டவை என்பது புலப்படத் தடையில்லை. இத்திருவெம்பாவைக்கு அங்ஙனம் அமைந்த தலைக்குறிப்பு சத்தியை வியந்தது என்பதாம் [சக்தி-உமாதேவி]. இதனால் தேவியின் வணக்கமே திருவெம்பாவையின் கருத்தென்பது தெளிவாகும். இத்தலைக்குறிப்பையும், மார்கழிநீராட்டநோன்பிற் காத்யாயனி வணங்கப்படுவதாகக் கூறும் பாகவத உபாக்யானத்தையும், அவ்வுபாக்யானமே ஆண்டாள் திருப்பாவைக்கு மூலமாயிருத்தலையுஞ் சேர்த்து ஆராயுமிடத்துத் திருவாதவூரரது திருவெம்பாவையும் தேவியின்விரதத்தை மகளிர் கொண்டாடிய முறையைக் குறிப்பதேயென்று கொள்ளத் தடையில்லையென்க. ஆனால் "சத்தியை வியந்தது" என்பதற்கு—மனோன்மணி முதல் வாமையீறாகவுள்ள நவசத்திகளும் ஒருவரையொருவர் பிரேரிக்க அதனாற் பிரபஞ்சசிருஷ்டி தொடங்குங்காலம் மார்கழிமாதமென்றும், அக்காலத்து நிகழும் அந்தச்சத்திகளின் பிரேரகங்களையே வாதவூரர் திருவெம்பாவையில் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூறினரென்றும் சிலராற் கருத்துரை கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயின், இக்கருத்து, திருவெம்பாவைவரலாற்றைக்கூறும் திருவாதவூரர்புராணத்தேனும் வேறுபழைய நூல்களிலேனும் குறிக்கப்படவில்லை. நவசத்திகளும் திருவெம்பாவையில் வியந்து கூறப்பட்டனர் என்பதே பழையகருத்தாயின், அதன் தலைக்குறிப்பு "சத்திகளை வியந்தது" எனப் பன்மையாக அமைந்திருக்கும். திருவெம்பாவையின் இருபதுபாடல்களுள் ஒன்பதுபாடல்கட்குமட்டும் நவசத்திகளின் பிரேரணையே விஷயமாகக் கூறி, ஏனைப்பதினொரு பாசுரங்களுக்கு அவதாரிகைகூறவியலாமற் செல்வதாலும் அக்கருத்துரை தெளியத்தக்கதாயில்லை. அன்றியும், அதன்பாடல்களில், சிருஷ்டிநிகழும்படி நவசத்திகள் முறையே பிரேரிக்குஞ் செய்தி குறிக்கப்படாமல், சிவனடியாரைத் தம் தலைவராக அடைதல்வேண்டிப் பெண்கள் பிரார்த்திக்குங் கருத்தே குறிப்பிக்கப்பட்டிருத்தலும், "இன்னருளே யென்னப்பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்" என மழைபெய்யவும் பிறவாறும் வேண்டப்படுதலும் காணலாம். ஒருகால் அக்கருத்துரை, திருக்கோவையாருண்மை முதலியனபோலத் திருவெம்பாவையின் ஸ்வாபதேசம் (உள்ளுறை) பொருளாகச் சிலர்கூறியிருத்தல் கூடும். அதனுண்மை எத்தகையதாயினும்,

வாதவூரர்புராணங் கூறுமாறு மார்கழியிற் பெண்கள் நீராடி நோற்பதை வாதவூரர் கொண்டு கூறினர் என்பதே யாவரும் எளிதில் அறியக்கூடியது. 'சத்தியை வியந்தது' என்ற திருவெம்பாவைத் தலைக்குறிப்பு காத்யாயனி அல்லது சத்தியின் விரதத்தையே புலப்படுத்தக் கூடியதென்ற என் கொள்கையை, மறைவேண்டிக் கூறியதாக முன்பு காட்டிய 'முன்னிக்கடலை' என்ற திருவெம்பாவைப் பாட்டிற் பராசத்தியே உவமைகூறப்பட்டிருத்தலும்,

"பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்"

என அந்தச் சத்தி சிறப்பாக வணங்கப்பட்டிருத்தலும் நன்கு வலியுறுத்துதல் காணலாம்.

இங்ஙனம் திருப்பாவை திருவெம்பாவைகளால்* மார்கழி நோன்பின்வரலாறு அறியப்படுதல்போலவே, பண்டைச் சங்கநூல்கள் வாயிலாகவும் அதன் செய்திகள் சில தெரியவருகின்றன. பரிபாடலுள், வையையாற்றின்சிறப்பைப்பற்றிக் கூறும் 11-ம் பாடலிலே இந்நோன்பின்செய்திகள் சிலவற்றை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் அடியில்வரும் அடிகளாற் கூறுகின்றார்:—

---

* திருப்பாவைபோன்ற பிரபந்தங்கள் 'பாவைப்பாட்டு' என முன்னோரால் வழங்கப்பட்டன(தொல். பொருளதி. 461, உரை; யாப்பருங்கலவிருத்தி, பக். 394). யாப்பருங்கலவிருத்தியின் இறுதிச் சூத்திரவுரையுள், "கோழியுங் கூவின குக்கி லழைத்தன-தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ-ஆழிசூழ் வையத்தறிவ னடியேத்திக்-கூழை நனையக் குடைந்து குளிர்புனல்-ஊழியுண் மன்னுவோ மென்றேலோ ரெம்பாவாய்" என்ற பாட்டொன்று உதாரணங் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால்,திருப்பாவை திருவெம்பாவைபோல வேறொரு பிரபந்தமும் முன்பு வழங்கியமை தெரியலாம். 'அறிவனடியேத்தி' எனவருந் தொடரினின்று அஃது அருகக்கடவுளையோ, புத்தரையோ பற்றியதாதல் வேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. மார்கழிநோன்பைக் கொண்டாடுதற்கு ஜைனர் பாராயணஞ்செய்யும் "திருவெம்பாவை" என்ற பழைய பிரபந்தமொன்றும் அச்சிடப்பட்டுளது. ஆயின் மார்கழிநோன்புக்கு அன்னோர் கூறும் வரலாறு இன்னதென்று தெரியக்கூடவில்லை. இஃதன்றிப் பிற்காலத்தில் தத்துவராயசுவாமிகள் பாடிய 'பாடுதுறை'யுள், சுவரூபானந்தர் திருவெம்பாவைகள் இரண்டு, வேதாந்தபரமாகக் காணப்படுகின்றன.

"கனைக்கு மதிர்குரல் கார்வான நீக்கப்
பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து
மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை யாதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்க
வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென
அம்பா வாடலி னாய்தொடிக் கன்னியர்
முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்
பனிப்புலர் பாடிப் பருமண லருவியி
னூதை யூர்தர வுறைசிறை வேதியர்
நெறிநிமிர் நுடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்
றையன் மகளிர் ஈரணி புலர்த்தர
வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று;
மையாட லாடல் மழபுலவர் மாறெழுந்து
பொய்யாட லாடும் புணர்ப்பி னவரவர்
தீயெரிப் பாலுஞ் செறிதவமுன் பற்றியோ
தாயருகா நின்று தவத்தைந்நீராடுதல்
நீயுரைத்தி வையை நதி" எனக் காண்க.

இவ்வடிகளாற் போந்தபொருளாவது:— "கறுத்த மேகங்கள் இடிக்குங்குரல் நீங்கப் பனிமிகுதலாற் குளிரால் நடுங்குதலையுடைய முன்பனிப்பருவத்தில், சூரியவெப்பந் தாக்காத கடைமாரியையுடைய மார்கழி மாதத்திலே, நிறைமதிநாளாகிய திருவாதிரையில், ஆகமங்களையுணர்ந்த பூசகர் தெய்வத்திற்குத் திருவிழாவைத் தொடங்கினராக, 'பூமியானது மழைவளம் பெற்றுக் குளிர்வதாக' என்று சொல்லி அம்பாவாடலைச் செய்வதற்குக் கன்னிப்பெண்கள் கூடி, சடங்கறிந்த முதிய பார்ப்பனிமார் நோன்பு நோற்கு முறைமையைத் தெரிவிக்க, பனியையுடைய அருணோதயத்திலே நீராடி, நீர்வாடை வீசுதலாற் கரையிற் றங்கியிருக்கும் அந்தணரது வேதாக்கினியை அக்கன்னியர் வணங்கியவராய், அவ்வக்கினியிலே தம் ஈரத்தைப் புலர்த்திநிற்க, அவ்வந்தணர் வேள்வித்தீயிற்பெய்யும் ஹவிஸ்ஸானது வையையே! உனக்கு வாய்ப்புடையதாயிருந்தது. ஓலையைப் பிடித்துப் படிக்கும் இளைய ஆண்மக்களோடு காமக்குறிப்பில்லாத விளையாட்டைப்புரியும் கூட்டத்தராகிய அப்பெண்கள், புலன்க

ளாட்க்கித் திமுன்னர்ச் செய்யுர்தவத்தை முன் (பிறவிகளில்) அடுத் தடுத்துச் செய்ததனாற்போலும் தாயருகாகநின்று தவமாகிய தைந்நீ ராடலை, வையையே! நின்னிடமாக வாய்க்கப்பெறுவாராயினர்; இதனை நீ கூறுவாயாக''—என்பதாம்.

இப்பரிபாடற் பகுதியால், வையைக்கரையில் மார்கழிநோடி நோற்கும் நோன்பு சங்ககாலிலே கன்னிப்பெண்களுக்குட் பெரு வழக்காயிருந்தமை தெளிவாகும். "திங்கள் மதிநிறையா திரை... விழவுதொடங்க" என அவ்வடிகளுள் வருவதனால் 'மார்கழித்திங் கள் மதிநிறைந்த' நன்னாளில் இந்நோன்பு ஆரம்பமாகி நடைபெறுவ தென்பது உய்த்தறியலாம். இங்ஙனம் தொடங்குவது, மார்கழி யிறுதியோடு பூர்த்திபெறுவதாதல்வேண்டும். என்னெனில், அம் மார்கழிமாதமே இந்நோன்புக்குரிய காலமாகப் பாகவதமுதலியன குறிப்பித்தலால் என்க.

இனி, இந்நோன்பை 'அம்பாவாடல்' என்ற பெயரால் ஆசிரியா நல்லந்துவனார் கூறுகின்றார். தாயோடு ஆடப்படுதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், உரையாளராகிய பரிமேலழகர். 'தாயருகாநின்று தவத் தைந்நீராடுதல்' என்று பின்வருந் தொடரைக்கொண்டு அவ் வுரையாளர் இப்பொருள் கருதினராகத் தெரிகின்றது. விரதநடத்து வோர் சிறுமியரேயாதலின் அவர் நீராடும்போது அவர்தாயரும் பக் கத்தில் நிற்பது இயல்பாதல்பற்றித் 'தாயருகாநின்று' என்று கூறப் பட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி, அங்ஙனம் தாயர்நிற்பதை ஒரு பெரிய விசேடமாக்கி, அதுபற்றி 'அம்பாவாடல்' என்று மார் கழிநீராட்டத்துக்கே ஒருபெயர் வழங்கலாயிற்று என்று கொள்வது ஏற்புடைத்தாமோ? எனபது அறிஞர் ஆராய்தற்குரியது. அதனால் முன்குறித்த பாகவதவரலாற்றுக்கியைய அம்பாவாடலென்பதற்குத் 'தேவியின்பொருட்டு நிகழ்த்தப்படும் நீராட்டு' என்று பொருள் காணுதலே மிகவும் பொருத்தமுடையதாகத் தோற்றுகின்றது. அம்பா என்பது தேவியைக் குறித்தல் வெளிப்படை. மார்கழிநோன் பைத் திருவாதிரைக்குரிய இறைவனது விழாவாகப்* பரிமேலழகர்

---

* 'ஆருத்திராதரிசனம்' என்னுந் திருவிழாவைப் பரிமேலழகர் கருதி னர்போலும்.

கருதினராயினும் அச்செய்தியொன்றும் மூலத்தாற் புலப்படாமை காண்க.

இவ்வாறு, மார்கழித் திருவாதிரையில் நீராட்டத்துடன் தொடங்குவதாகக் கூறப்பட்ட நோன்பைத் திருப்பாவை கூறுமாறு 'மார்கழிநீராடல்' என்று குறிபாது, 'தைந்நீராடல்' என்ற பெயராற் சங்கநூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை—'தவத்தைந்நீராடல்' 'இன்ன பண்பினின் றைந்நீராடல்' எனவரும் இப்பரிபாடற்றொடர்களினும்

1. "வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ"* (கலித்தொகை 59)

2. "இழையணி யாயமொடு தகுநாண் தடைஇத்
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும் பெருந்தோட் குறுமகள்" (ஷை 80)

"நறுவீ யைம்பான் மகளி ராடும்
தைஇத் தண்கயம் போலப் பலர்படிந்து" (ஐங்குறு 84)

"வான்பெய னனைந்த புறத்த நோன்பியர்
தையூ ணிருக்கையின்" (நற். 22)

எனவரும் முன்னூற்றொடர்களினும் கண்டுகொள்க.† பரிபாடல் கூறுமாறு, மார்கழிப் பௌர்ணிமையிற் றொடங்குவதாகிய நீராட்டத்

---

1. "கூரிய எயிற்றினையுடைய இளையமகளிர்க்குநடுவே வகுப்புடைய கோலத்தாலே பொலிவுபெற்று, நீ தைத்திங்களில் நீராடிய நோன்பின்பயனைப் பெறுவையோ, பெருய்காண்" என்று இரந்து குறையுற்றுப் பின்னின்ற தலைவன் ஆற்றாளுய்த் தலைவியை நோக்கிக் கூறினன் என்க.

2. ஆபரணங்கள் அணிந்த தோழியரோடு, தக்கநாணத்தால் தடுக்கப்பட்டு, என்னைப் பெறுமாறு தான் எடுத்துக்கொண்ட நோன்பின் பயனாக தைத்திங்களிலே தண்ணீர்த்தடத்தில் ஆடுகின்ற குறுமகள் என்றவாறு.

† 'ஒன்றொழிபொதுச்சொல்' (268), 'இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்—பெயரும் வினையுங் குறிப்பினனே' என்ற நன்னூற் சூத்திரங்களினுரையில் மயிலைநாதர், உயர்திணைவினைச்சொல் ஆணொழித்து நின்றமைக்கு—'மருவூரார் தைந்நீராடினர், இன்று இவ்வூராரெல்லாந் தைந்நீராடுபெ' என்ற தொடர்களை உதாரணங்காட்டலால் தைந்நீராடல் மகளிர்க்கேயுரியதென்பதும், ஆண்பாலார்க் குரியதன்றென்பதும் விளங்குதல் காண்க.

ளைத் தைந்நீராடலென இங்ஙனம் முன்னோர் கூறியதன் காரணம் என்னெனிற் கூறுவேன். பௌர்ணிமையும் திருவாதிரையும் மார்கழிமாதம் 15-ஆம் தெய்தியிலேனும் அதன்பின்பேனும் ஒன்று சேர்வது இயல்பென்றும், அமாவாசையோடும் பௌர்ணிமையோடும் மாதங்கள் முடிவுபெறுதலால் முறையே அமாந்தம், பூர்ணிமாந்தம் என்னும் பெயர்கொண்ட இருவகை மாதமுறைகள் வழங்கிவருவன என்றும், அவற்றுள், பூர்ணிமாந்தம் என்ற முறைப்படி மார்கழியிடையிற் பௌர்ணிமைக்குப் பின்வரும் மாதம், மார்கழியின் பிற்பகுதியும் தையின் முற்பகுதியுமாமென்றும், அதனால் மார்கழி நீராட்டம் அல்லது தைந்நீராட்டம் என்று இருவகையாகவும் அந்நீராடலைக்கூறுவது கூடுமென்றும் வானசாத்திரம் வல்லார் கூறுவர். அதனால் மார்கழியில் நிகழ்த்தப்படுவதாகத் தெளிவாய் அறியப்பட்டதை தைந்நீராடல் என்று பரிபாடல் முதலியனவை வழங்குதற்கு இதுவே காரணம் என உணர்க. எனவே, மார்கழிநோன்பு முற்காலத்தே பூர்ணிமாந்தமுறைப்படி அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாதல் வேண்டுமென்பதும், ஆயினும், ஸௌரமானப்படி தைம்மாதமும் அதனுடன்கலந்து வருதலால் 'தைந்நீராடல்' என்று அதற்குப் பெயர் வழங்கியிருத்தல்வேண்டுமென்பதும் பெறப்படுகின்றன.

இனி, மழைபெய்து நாடு செழிக்கவேண்டி ஆண்டாளும் வாதவூரரும் கூறியதுபோலவே, 'வெம்பாதாக வியனில வரைப்பென' (= இம்மாநிலம் மழைபாற் குளிர்வதாக) என்று கன்னியர்கூற்றில் வைத்துப் பரிபாடல் கூறுவதும் ஈண்டு, ஒப்பிடத்தக்கது. அன்றியும், கண்ணபிரானையும் சிவனடியாரையும் தம் கணவராக அடைதல் வேண்டிக் கன்னியர் நோற்பதாகத் திருப்பாவை திருவெம்பாவைகள் குறிக்குமாறுபோலப் பரிபாடலினும்—"வரைவுடன்பட்ட தோழி, கன்னிப்பருவத்துத் தைந்நீராடத் தவந்தலைப்பட்டேம் என வையையைநோக்கித் தலைமகன் கேட்பச்சொல்லியது" எனத் துறைக்குறிப்பு எழுதப்பட்டிருக்கலும் அறியத்தக்கதாம். இத்துறைக்குறிப்புக்கு-கன்னிப்பருவத்தில் தைந்நீராடி நோற்ற விசேடத்தால் தன் தலைவி உத்தமநாயகனைப் பெற்று இப்போது விளங்குவதாகத் தோழி மகிழ்ந்து கூறினள் என்பது கருத்தாகக் காண்க. இவற்

ருல், திருப்பாவை திருவெம்பாவை பரிபாடல் மூன்றும் ஒத்த கருத்துடையவாதல் நன்கறியலாம்.

இனிப் பெண்பாற்பிள்ளைப்பாட்டின்செய்திகூறும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்துள் (1369)—

"பேணுஞ் சிறப்பிற் பெண்மக வாயின்
மூன்ரு மாண்டிற் குழமண மொழிதலும்
ஐந்தின் முதலா வொன்பதின் காறும்
ஐங்கணைக் கிழவனை யார்வமொடு நோற்றலும்
பனிநீர் தோய்தலும் பாவை யாடலும்."

எனவரும் அடிகளிலே 'பனிநீர் தோய்தலும் பாவையாடலும்' என்பது, தைந்நீராடிப் பாவைநோன்புநோற்பதைப்பற்றியதாகவே சொல்லலாம். 'குழமணமொழிதலும்' (=பாவைக்கு மணம்பேசி விளையாடலும்) என வேறுவருதலால், 'பாவையாடல்' என்பது, பாவையைவைத்து விளையாடலன்றென்பதும், 'பனிநீர்தோய்த' லுடன்கூடி வருதலின், அது, மார்கழிப்பாவைநோன்பேயாதல் வேண்டுமென்பதும்* உய்த்தறியக்கிடக்கின்றன. 'தைஇத்தண்கயம்' என்பவாகலின், 'பனிநீர்தோய்தல்' என்ருர் எனவே, ஐந்துமுதல் ஒன்பதுவயதுவரையுள்ள சிறுகன்னியரே தைந்நீராடி நோற்றற்குரியர் என்பது பழைய விதியாதல் பெறப்படும். மேலேகுறித்த பரிபாடலினும், காமக்குறிப்பில்லாத கன்னியர் நடத்தும் விரதமாகவே கூறப்பட்டிருத்தல் கண்டுகொள்க. இவ்வாருயினும், சங்கத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தே கன்னியரெல்லாராலும் இந்நோன்பு கைக்கொள்ளப்பட்டதாகவே, திருப்பாவை திருவெம்பாவைகளினின்று கருதப்படுகின்றது.

இனி, ஆண்டாளது திருப்பாவையில் இந்நோன்பின்செய்திகள் சில குறிப்பிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரதகாலத்திற் கன்னியர் நிகழ்த்துங்கிரியைகளை—

---

* "திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோளேக்கஞ் சிறந்த பாவை" எனப்படுதலால் (திருவாலவாயுடையார்புராணம். 27, 58.) மார்கழிநோன்பாகிய திருவெம்பாவையைப் பாவை எனவும் தனியே வழங்குதலுண்டு என்பது தெரியலாம்.

"வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமுநம் பாவைக்குச்
செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுட்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட் டெழுதோம் மலரிட்டு நாமுடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையு மாந்தனையுங் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி யுகந்தேலோ ரெம்பாவாய்"

என்னும் பாசுரத்தாலும், இந்நோன்புக்காலத்தே வழங்கும் வாத்தியங்களையும் விருதுகளையும்—

"மாலே மணிவண்ணா மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலி னிலையா யருளேலோ ரெம்பாவாய்"

என்பதனாலும், நோன்புமுடிந்ததும் மகளிர்கொள்ளுங் கோலத்தையும் விருந்தையும்—

"கூடாரை வெல்லுஞ்சீர்க் கோவிந்தா வுன்றன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினா னன்றாகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போ மதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்"

என்பதனாலும், இந்நோன்பால் விளையும்பயன் மழைபெய்து நாடு செழித்தலும் கோஸம்ருத்தியுமா மென்பதை—

"ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாந் திங்கண்மும் மாரிபெய்
தோங்கு பெருஞ்செந் நெலூடு கயலுகளப்

பூங்குவளைப் போதிற் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடநிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வ நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்''

என்பதனாலும், இந்நோன்பைக் கன்னியர் நோற்பது தாம் ஒப்புயர்வற்ற தலைவரையடைந்து உய்வதற்கே என்பதை—

"சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றமேய்த் துண்ணுங் குலத்திற் பிறந்தநீ
குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கு முன்றன்னோ
டுற்றோமே யாவோ முனக்கேநா மாட்செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்''

—எனத் திருப்பாவையிலும்,

"முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலேமேலோ ரெம்பாவாய்''
"உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தால்
எங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்''

எனத் திருவெம்பாவையினும் வரும் பாடல்களாலும் அறியலாகும்.

இவ்வாறு இம்மைப்பயன்கருதிக் கன்னிபரால் ஆதியில் நடத்தப்பெற்றுவந்த மார்கழிநோன்பானது, மறுமைகருதி அடியார்களால் ஈசுவரபரமாகப் பாடப்பெறும் பெருமையை அடைந்ததாயினும் அதன் பழஞ்செய்திகள் மறக்கப்பட்டும் கன்னிப்பெண்களாற் கைக்கொண்டு நடத்தப்படாமலும் போயிற்று. ஆயினும், அவ்வடியார்கள் அருளிய திருப்பாவை திருவெம்பாவைகளை முக்கியமாகக் கொண்டு அம்மாதத்துவரும் உதயகாலங்களில் நீராடுவதும் அத்திவ்யப்பிரபந்தங்களை யோதுவதும், ஆராதனைகள் நடத்துவதுமாய் ஆண்பாலார் பெண்பாலார் எல்லாராலும் சமயாசாரமாக இக்காலம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றது. திருவாதிரைக்குமுன் பத்துநாள் தொடங்கி அந்நாளோடு திருவெம்பாவை யிருபதுபாடலும் சைவர்களால் ஓதப்பெற்றும், நாளொன்றுக்கு ஒரு பாடலாகத் திருப்பாவைமுப்பதும் வைஷ்ணவர்களால் மாதமுழுதும் ஓதப்பெற்றும் கொண்டாடப்படுகின்றன. மார்கழிமுழுவதும் நீராட்டத்துக்குரியதாயினும், திருவாதிரையே அதற்குச் சிறந்தநாளாக முன்னோரெல்லாராலும் ஒருங்கு கொள்ளப்பட்டதாகும். இதனை,

'மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை யாதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்க"

என்னும் பரிபாடலும்,

"மார்கழித் திங்கண் மதிநிறைந்த நன்னாளால்*
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்"

என்னும் திருப்பாவையடிகளாலும்,

"........................மார்கழித் திங்கடன்னில்
ஆதிரைநாண்முன் னீரைந் தாகிய தினங்களெல்லாம்
........................புனற்றடமாடல் செய்வார்"

என்னும் திருவெம்பாவை வரலாற்றாலும் அறியலாம். ஆயினும், அநுஷ்டான முறையிலே சிற்சில பேதங்களைப் பண்டையோர் கொண்டிருந்தவர்போலவே தோற்றுகின்றனர்.

இவ்வாறு, மார்கழி நோன்பானது, தன்பூர்வநிலைமாறிச் சமயாநுஷ்டானமாக இப்போது எல்லாராலும் கொள்ளப்படினும், ஆயிழ்

* மார்கழியின் மதிநிறைந்த நன்னாளாகிய பௌர்ணிமை, திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தை ஒட்டிவருவதால் காண்க.

நாட்டின் பழைபவழக்கங்கள் பலவும் இன்றுங் காணக்கூடிய இட மாகிய மலேயாள நாட்டிலே, அந்நோன்பு, தன் முன்னிலைமையிற் சிறிது மாறி இன்னும் வழங்கிவருதல் அறியத்தக்கதாம். அந்நாட் டார் கொண்டாடும் முக்கிய உற்சவங்களுள்ளே, 'திருவாதிரைத் திருவிழா' என்பது ஒன்றாகும். இப்பெரிய விழா, மார்கழியில் இளம்பெண்களால் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்று, அம் மாதத்துவரும் திருவாதிரைநாளோடு முடிவுறுவதாக வழங்குகின் றது. அங்கு நடைபெறும் இத்திருவிழாவின்செய்திகள், ஸ்ரீமாந்— கோபாலபணிக்கர் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்ற "மலே யாளமும் அதில் வாழ்நரும்" (Malabar and its folk) என்ற நூலிற் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

"மலேயாளத்தில் நடைபெறும் மூன்று முக்கிய உற்சவங்களிலே திருவா திரை என்பதொன்றாம். அஃது அங்கே தனுர்மாதத்தில் திருவாதிரைநா ளிலே முறைப்படி நிகழும். இவ்வுற்சம் பெண்களால்மட்டும் மிகுதியாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. உத்தேசம் ஒருநாள்தான் அது விசேடமாக நடை பெறும். இவ்வுற்சவம், புராணத்துக் கூறப்பட்டபடி, காமனுடைய அழிவுக் காலத்தைக் காட்டுகிறதென்பது ஜனங்களின் அபிப்பிராயம்.........(காம னுடைய) துக்கசரமான கதையானது ஞாபகத்தில் வைக்கப்பட்டு முக்கிய மாக ஸ்திரீகளால் வருஷத்துக்கொருமுறை விசேஷ உற்சவமாகக் கொண் டாடப்படுகிறது. குறித்தநாளுக்கு ஒருவாரத்துக்குமுன்பாகவே இவ்வுற்சவம் தொடங்கப்பெறும். காலே நாலுமணிக்கே பெண்களெல்லாம் படுக்கைவிட் டெழுந்து ஆசாரமுறைப்படி தடாகங்களில் ஸ்நானம்செய்வார்கள். அவருள் ளும், பாலப்பருவமுள்ள பெண்களே கூட்டங் கூட்டமாகச்சேர்ந்து நீராடுதல் அதிகம். அக்காலங்களில் எல்லாருந் தண்ணீருக்குள் மூழ்கி உர்சாகமாகப் பாடுவர். அப்பாட்டு, யாரேனும் ஒருபெண்ணால் சுருதியை அநுசரித்து மன் மதனைக்குறித்து ஆரம்பிக்கப்படும். இந்தப்பாட்டு, பெண்கள் தம் கைகளாற் தண்ணீரைத் தட்டுவதனால் உண்டாகும் ஒரு விசேஷ சப்தத்தை அநுசரித்து நிற்கும். அவர்கள் இடக்கையை மூடித் தண்ணீர்மட்டத்திற்குக் கீழே ஜலத் தில் அமிழ்த்துக்கொண்டு வலது உள்ளங்கையைச் சாய்ப்பாக அடித்து இந் தத் தாளத்தை உண்டாக்குகின்றனர். இப்பெண்கள் பாடுங்காலமுழுதும் இவ்வாறு சத்தம் செய்யப்படும். இத்தகைய தாளத்துடன் ஒருபாட்டு முடிந் ததும் மற்றவரும் அதனைப் பின்தொடர்ந்து பாடியும் சிறிதுநேரம் இளைப் பாறி முறைப்படியும் அதனைத் தொடங்கியும் இவ்வாறு முறைவைத்துக் குதூ கலிப்பது வழக்கம். இவ்விதமாக அருணோதய காலம்வரை பெண்களெல் லாம் காலத்தைப்போக்கி உடம்பை நன்றாகத் துடைத்துக்கொண்டு சுத்த மும் மிக்க அலங்காரமுமுள்ள ஆடைகளை உடுத்தும் கண்களுக்கு அஞ்சனந்

தீட்டியும், நெற்றிக்குத் தரித்துக்கொண்டும் தாம்பூலதாரணஞ் செய்தும் விளங்குவார்கள். பிறகு எல்லாப்பெண்களும் உற்சவத்தில் முக்கியமாக நடைபெறும் ஊஞ்சலாட்டத்தைத் தொடங்குவார்கள்.

* * * *

இவ்வாறு ஸ்நானம்செய்வதும் பாடுவதும் ஊஞ்சலாடுவதும் உற்சவக் கடைசிநாளோடு முடிவுபெறும். ஆனல் இக்கொண்டாட்டமானது இறுதி நாளிற்றான் விசேடமாக நடைபெறுவதாம். உற்சவமுடிவில், காலையிலே எல்லாப்பெண்களும் ஸ்நானஞ்செய்தபிறகு கொஞ்சம் வள்ளம் குடித்துவிட்டுப் பகலில் ஒரு பெரிய விருந்து நடத்துவார்கள். அவ்விருந்தில் உயர்ந்த மலைப் பழங்களும் சர்க்கரைகலந்த சீந்திற்பாயஸமும் உண்ணப்படும். அஸ்தமனம் வரையிற் கொண்டாட்டமும் ஆடல்பாடல்களும் நடைபெறும். விஷு, ஓணம் என்ற திருவிழாக்களிற் புருஷர்கள் எவ்வாறு மாலையில் வந்திருப்பது ஆவசியமோ, அவ்வாறு இத்திருவாதிரைத் திருவிழாவினும் வந்திருத்தல் ஆவசியகம். அப்படிச் செய்யத்தவறிய புருஷர்செயலை, தங்கள் ஸ்திரீகளை விட்டுப் பிரிந்துபோவதற்கு அடையாளமாகக் கருதுவார்கள். மார்கழிமாதத்துப் பனியுறைப்பும் கீழ்காற்றின் குளிர்மிகுதியும், பெண்களின் மெல்லிய மேனிகட்கு மிக்கதுன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருந்தும், இம்மகோற்சவத்தில், காலையில் நீராடுவதிலும் அந்நீராட்டத்தில் ஆடல்பாடல் நிகழ்த்துவதிலும் அதிக ஆனந்தத்தை அன்னோர் அடைகின்றனர். பனியின் உறைப்பால், காற்றில் இலை நடுங்குவதுபோலச் சரீரம் படபடத்துக்கொண்டிருந்தும் நீராடுகின்ற இக்கொண்டாட்டம் அவர்கட்கு அதிக மனோற்சாகத்தை அளிக்கின்றது. மலையாளநாட்டில் நடக்கும் இக்கொண்டாட்டத்தைப்போல வேறு எவ்விடத்துங் காண்பதரிது" எனக் கண்டுகொள்க.

மேலேகாட்டிய செய்திகளால், மலையாளத்துத் திருவாதிரைப் பெருவிழாவானது, பழைய மார்கழி நோன்பினின்றே சிற்சிலமாறுபாடுகளுடன் இக்காலத்து நடைபெறுவதென்பது புலப்படும். திருப்பாவை திருவெம்பாவைகளின் கருத்தைத் தழுவிச் சைவமுறையாகவோ வைணவ முறையாகவோ மலையாளத்துப் பெண்களால் இவ்வுற்சவம் நடைபெறுவதன்று; மற்றுத் தமிழ்நாட்டுப் புராதன வழக்கொன்றைப் பற்றியே அஃது அங்கு வழங்குவதாம். மார்கழி நீராடும்போது, ஜலத்திற் பெருஞ்சப்தம் கிளப்பிக்கொண்டு மலைநாட்டுப்பெண்கள் மூழ்கும் மாதிரி கையையே, வாதவூரரும்,

"மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி"

—எனவும்,

"பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புன லாடேலோ ரெம்பாவாய்"

என்வும் கூறுதல் காண்க. இவ்வுற்சவத்திறுதியில் மலைநாட்டு மகளிர் ஆடையாபரணங்களால் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு கூடி விருந்துண்பதும் அவ்விருந்திடையே விசேடமாக உபயோகப்படுவதும் வழங்கியவைகளே என்பதைக் "கூடாரைவெல்லுஞ்சீர்" என்னும் பாசுரத்தில்,

"பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போ மதன்பின்னே பாற்சோறும்
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்"

எனவரும் அடிகளால் அறியலாம்* இவ்வொற்றுமைகள் திருவாதிரைத் திருவிழாவுக்குப் பழைய மார்கழி நோன்புக்கும் உள்ளனவாயினும், அத்திருவிழா காத்யாயனீ விரதமாகக் கருதப்படாமல் மன்மதனைப் பற்றியதாக மலையாளநாட்டாரால் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனல், மன்மதசம்பந்தமுடையதாக அந்நாட்டார் அதனைக் கருதுவதற்குச் சிறிதும் நியாயமேயில்லை. என்னெனில், காமனோன்பு பங்குனிமாதத்தே பழங்காலமுதல் நடைபெறுவதேயன்றி மார்கழிக் குரியதன்றும். ஸ்ரீஆண்டாளும், மார்கழி நோன்பைத் திருப்பாவையாற் பாடிக் காமனோன்பைத் "தைபொருதிங்களும்" என்ற தனிப் பதிகத்தாற் கூறுவதோடு, அந்நோன்பு பங்குனியோடு முடிவுறுவதென்பதைக் குறிப்பித்தருளுதலும் காணலாம். ஆதியிற் கன்னியர்க்குள்மட்டும் நடைபெற்றுவந்த இவ்விரதம் மலையாளநாட்டிற் பெண்களெல்லாராலும் நடத்தப்படுவதாகவும் தெரிகின்றது.

மேலே யான் விரிவாகக் காட்டிப்போந்த விஷயங்களால், மார்கழி நோன்பின் ஆதிவரலாறு இத்தகையதென்பதும், சங்கச்செய்யுள்களில் 'தைந்நீராடல்' என்று கூறப்படும் விரதம் அம்மார்கழி நோன்பின் வேறாகாதென்பதும் புலப்படக்கூடியன.

இங்ஙனம்,

திருவல்லிக்கேணி

மு. இராகவையங்கார்.

---

* மார்கழித் திருவாதிரையன்று 'அக்காரடலை' நிவேதனம் செய்வதற்கென்று, முதல் இராஜராஜசோழன் இவன் கோயிற்கு விட்டுள்ள செய்தி சாஸனத்தால் அறியப்படுகின்றது (Ep. Rep. 68 of 1914) இதனால் அக்காரடலை (சர்க்கரைப் பொங்கல்) அவ்வுற்சவத்திற்கு முக்கியமானதென்பது அறியப்படும். இன்றும் வைஷ்ணவர்க்குள் அது சிறப்பாக வழங்கப்படுகின்றது. திருவாதிரைக்களி எனச் சைவர்க்குள் வழங்குதலும் அதுவேயாம்.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY